

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1920 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl.

Maj:t angående utfärdande av instruktion med angivet innehåll för domänstyrelsen. (2:a avd.)

Uti en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 256, har herr *Alvin* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t värdsamt begära utfärdande av en instruktion för kungl. domänstyrelsen i enlighet med i motionen framförda önskemål.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna hemställan, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Vid 1919 års lagtima riksdag väcktes av samme motionär inom andra kammaren en motion nr 190 med yrkande att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utarbetande av en instruktion för domänstyrelsen i syfte att årligen av statens skogsdomäners bruttoavkastning skulle avsättas 2 å 3 procent till utförande av behövlige väganläggningar, telefonledningar och dylikt å statens skogsdomäner samt att för verkställande och förslags upprättande härför skulle tillsättas en kommitté eller nämnd inom varje revir. Denna motion hänvisades för förberedande behandling till jordbruksutskottet, som i vederbörlig ordning från domänstyrelsen inhämtade utlåtande över densamma. Styrelsen anförde i sitt utlåtande huvudsakligen följande:

Utskottet.

»I det enligt nådig instruktion för domänstyrelsen till Kungl. Maj:t årligen ingivna generalförslaget över användande av det såsom driftkostnader för statens domäner uppförda belopp har styrelsen årligen upptagit bland annat vissa efter rådande förhållanden avpassade belopp för anläggande av vägar och anordnande av telefonförbindelser med flera dylika i kommunikationshänseende erforderliga åtgärder. Storleken av dessa belopp hava grundats på vederbörande jägmästares, av överjägmästaren granskade förslag rörande sådana anläggningar och därför beräknade kostnader.

Under senast förflutna fem år hava medel till anläggande av vägar varit dels anvisade i generalförslaget, dels använda till följande belopp:

	Anvisade belopp, kronor.	Använda belopp, kronor.
1914	178,446	193,791
1915	105,780	114,690
1916	210,560	170,393
1917	361,103	182,040
1918	538,150	446,524

Orsakerna till att för åren 1915—1917 begärts jämförelsevis smärre belopp, ävensom att i allmänhet kommit till användning än mindre, äro att söka bland annat däri, att dels styrelsen, såväl som andra statens verk, de första krigsåren erhöi direkt anmaning att med hänsyn till rådande förhållanden begränsa, i den grad som vore möjlig, utgifterna för synnerligast sådana arbeten, som utan större men kunde tillsvidare anstå, dels ock brist på arbetskraft mot skälig ersättning varit rådande synnerligast i anledning av bränslekommissionens åtgöranden för anskaffande av brännved. När vid ingivande av generalförslag för år 1918 styrelsen hade anledning antaga, att någon lättnad å arbetsmarknaden m. m. vore att emotse, upptog styrelsen i nämnt förslag ett mot de föregående åren avsevärt höjt belopp för vägar, och har under året arbetet med ifrågavarande anläggningar kunnat i viss mån bedrivas i större utsträckning, ehuru dock, på grund av den allt fort rådande dyrtiden med högt uppdrivna arbetspris, arbetsprestationen långt ifrån stått i rimlig proportion till de ökade kostnaderna.

För år 1919 har styrelsen ansett sig böra begära än ytterligare ökning i anslagen till de under senare åren, av skäl som här förut anförts, delvis tillbakasatta vägarbetena. Med generalförslagets för 1919 fastställande har sålunda till vederbörande jägmästares disposition för ändamålet ställts ett sammanlagt belopp av ej mindre än 979,717 kronor, av vilka 746,813 kronor äro avsedda för vägarbeten inom Norrland och Dalarna.

Beträffande anläggande av telefonförbindelser har, efter därom av styrelsen gjorda framställningar, Kungl. Maj:t under skilda år anvisat medel till anordnande av telefon hos skogsstatens såväl förvaltande som bevakande personal. Förutom att samtliga vederbörande jägmästare äro försedda med tjänstetelefoner, har under senare åren den bevakande personalen i allt större utsträckning beretts samma fördel. Sålunda har telefon framdragits till och inletts i flertalet av de statens bostäder och lägenheter, som upplåtits till kronojägare. Även till kronojägare, som besitta egna av dem bebodda fastigheter, har i många fall anordnats telefon på statens bekostnad. Där åter bevakare innehar allenast av enskilda förhyrd bostad och där sålunda ingen garanti finnes för att bevakaren under längre tid kommer att kvarbo i hyreslägenheten ifråga, har inledande däri på statens bekostnad av telefon icke ansetts lämpligt, men den årliga abonnemangsavgiften har i allmänhet betalats av statsmedel, om kronojägare själv låtit anordna telefon till bostaden.

I flera fall har Kungl. Maj:t ock medgivit, att där fråga väckts om utvidgning av inom viss ort befintligt telefonnät och sådan utvidgning ansetts vara till gagn jämväl för i orten belägna statsskogars skötsel och bevakning m. m., virke

till de för telefonlinjernas framdragande över kronomarkerna erforderliga stolparna skulle få kostnadsfritt utlämnas till vederbörande. Härförutom har Kungl. Maj:t i vissa fall dels förordnat, att stolpar för uppsättande å enskildas marker skulle få avhämtas från kronoskogarna mot visst nedsatt pris, dels anvisat kontanta belopp att utgå från domänfonden såsom bidrag till ifrågavarande, för kronoskogarna i större grad nyttiga anläggningar.

Det av motionären föreslagna tillsättandet för varje revir av en så kallad kommunikationskommitté, bestående av vederbörande jägmästare och 3 å 4 kronojägare, finner styrelsen i intet avseende lämpligt eller av behovet påkallat. Det tillhör jägmästaren jämlikt gällande instruktion att årligen avgiva förslag till de förvaltningsåtgärder, som för nästpåföljande år böra komma till utförande. Han skall därvid beträffande väganläggningar ingiva av kartskeer åtföljda byggnads- och kostnadsförslag jämte motiv. Då ej varje jägmästare kan vara fullt lokaliserad å alla skilda delar inom sitt ofta vidsträckta revir, lærer, när fråga gæller om nu förevarande slags förvaltningsåtgärder, jägmästaren ej underlåta taga vederbörande kronojägare till råds vid planerandet därav.

Under hänvisning till vad här ovan anförts, får styrelsen i underdånighet anføra, att styrelsen för sin del ej finner det av motionären väckta förslaget vara förtjänt av riksdagens beaktande.»

Under åberopande av vad domänstyrelsen sålunda anført hemstälde jordbruksutskottet i sitt utlåtande nr 30 om avslag å den väckta motionen. Denna hemställan bitræddes av riksdagens båda kamrar.

Nu förevarande framställning skiljer sig från ovanberörda motion endast därutinnan, att motionären numera frångått sitt förslag om tillsättandet för varje revir av en så kallad kommunikationskommitté för genomförande av de utav motionären ifrågasatta åtgärderna.

Utskottet anser sig sakna anledning att frångå sin vid 1919 års lagtima riksdag intagna ståndpunkt i ännu och hemställer därför,

att förevarande motion ej må till någon riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 19 februari 1920.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: se utlåtande nr 16.